

48

Jesus bespiser mange mennesker

Skriftsteder: Joh. 6, 1-14; Mark. 6, 30-44; Matt. 14, 13. 21.

Hjælp til studiet: *Den store Mester*, s. 246-251; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 8, s. 41-45.

Lektiens hovedtanke: Jesus kender vore behov og sørger for mad til os.

Særlig for forældre

Med Guds velsignelse vil alt, hvad vi har, række længere. Lær jeres børn at Gud giver, for at vi kan dele med andre.

Speciel sang om at dele med andre. Gennemgå andre sange som er lært gennem dette kvartal.

Søndag: Dette kunne være et godt tidspunkt for dit barn til at sortere noget legetøj fra, som ikke længere bliver brugt. Det kunne f.eks. foræres til andre børn.

Mandag: Gud giver os mad på den måde, at han giver far kræfter til at tjene penge til at købe mad for. Han giver mor styrke til at lave maden, så den er sund for os. Søg at give barnet den tanke, at Gud hjælper den, der hjælper sig selv.

Tirsdag: Lad barnet bryde et stykke brød. Det sker ingenting. Forklar, at det kun var i Jesu hænder, brød blev mangfoldiggjort, ikke i vore. Lav fem brød og to fisk af modelvoks.

Onsdag: Lad barnet smøre en madpakke (med din hjælp naturligvis) og dele den med en eller anden. Hvis der ikke er nogen andre, kan barnet dele den med dig. Ting bliver mere værdifulde, når man deler dem med andre.

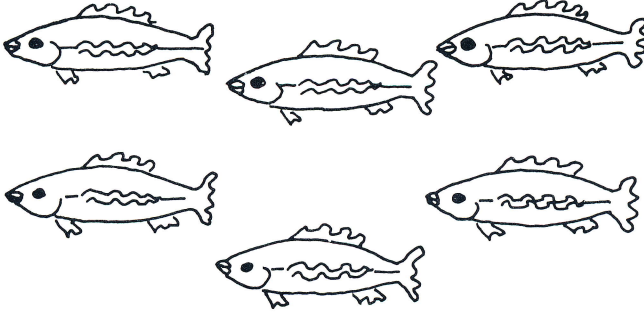
Torsdag: Tal sammen om mad, der går til spilde. Hjælp barnet til at forstå at mange børn i verden ikke har nok at spise. Vi kan spare for at kunne dele med andre. Tegn de tolv kurve med brød, der blev til overs.

Fredag: Prøv at give barnet en forestilling om den vældige skare, Jesus bespiste, ved at lade barnet sætte mange tandstikker i et stykke flamingoplade eller i en sandkasse. Tandstikkerne kan arrangeres i grupper for at vise den ordentlige måde, Jesus gjorde alting på. Eller du kan lade barnet tegne mange mennesker på et stort ark papir.

Læs beretningen igen: Joh. 6, 1-14.

Udenadsvær: »Giv, så skal der gives jer. Et godt, presset, rystet, topfuldt mål.« Luk. 6, 38.

Farvelæg en fisk eller et brød hver dag for udenadsvær og studium af lektien.

Lektien

Tom kom springende ind i huset. »Mor,« sagde han, »jeg er sulten.«

Mor smilte til sin lille dreng. »Jeg synes altid, du er sulten. Gå nu hen og vask hænder. Maden er færdig om nogle få minutter.«

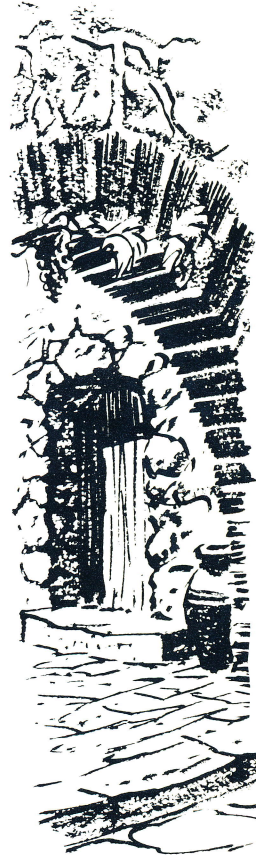
Det var vel nok et dejligt måltid, mor havde serveret for familien. Hendes frikadeller smagte vel nok godt. Tom spiste tre. Selvfølgelig spiste han også noget af den øvrige mad. Mor ville gerne, at hendes lille dreng skulle vokse sig stor og stærk og sund.

Da de havde spist, sagde far: »Mange tak, mor, for den dejlige mad.« Han smilte til mor. Mor smilte tilbage til far.

Tom løb rundt om bordet og slyngede sine arme om mor. »Tak for de dejlige frikadeller og alt det andet!« sagde han. »Nu er jeg slet ikke spor sulten mere.«

Jeg kender en anden lille dreng, der havde det ligesom Tom. Da han havde spist, var han heller ikke spor sulten mere. Men hans mad var helt anderledes end Toms.

Jesus og hans disciple var meget trætte. De trængte til at hvile sig. De havde haft travlt med at hjælpe folk og prædike for dem. Nu trængte de til at komme et eller andet sted, hvor de kunne være ale-

ne. De gik i deres både og begyndte at sejle tværs over søen. De håbede, at ingen vidste, hvor de sejlede hen.

Men nogen havde set dem tage af sted. Den person fortalte sine venner, at Jesus var sejlet tværs over søen. De fortalte det til deres venner. Snart var der en stor skare mennesker, som ville følge efter Jesus. Nogle sejlede. Nogle gik rundt om søen. Der kom flere og flere, som fulgte efter.

Da Jesus og hans venner var gået i land på den anden side af søen, gik de op i bjergene for at være alene lidt. Men det varede ikke længe, før Jesus så alle disse mennesker, som ventede på ham. Han syntes, det var synd for dem. Han gik ned ad skråningen for at møde dem.

På et smukt græsklædt sted satte menneskene sig ned og ventede på, at Jesus skulle tale til dem. Han fortalte dem mange interessante ting den dag. Alle lyttede stille. Mødre, fædre, drenge og piger. Alle sammen kunne de så godt lide, når Jesus fortalte beretninger — om hvor meget Gud elskede dem og ville, at de skulle adlyde ham og ikke gøre noget ondt, alt sammen for at de kunne være lykkelige.

Der gik en time. Jesus fortalte stadig. Der gik to timer. Til sidst var hele formiddagen gået. Ingen tænkte på noget at spise. Jesus blev ved med at fortælle. Han gjorde også syge mennesker raske. Så var eftermiddagen næsten gået. Alle syntes, det var sådan en dejlig dag, de havde haft sammen.

Jesus syntes også at have glemt alt om mad. Han kunne lide at fortælle mennesker om sin Fader og hvordan de kunne blive lykkelige, hvis de adlød ham. Han kunne lide at gøre syge mennesker raske.

Til sidst blev disciplene bekymrede. De sagde til Jesus: »Mester, send folkene til den nærmeste landsby for at købe noget at spise. De har ikke fået noget at spise siden i morges.« Selv den lille dreng, som havde madpakke med, havde glemt at spise den.

Jesus sagde: »Hvorfor giver I dem ikke noget at spise?«

Filip, det var en af disciplene, spurgte: »Hvor kan vi købe mad til så mange?«

Jesus spurgte, hvor megen mad de havde. »Her er en dreng, som har fem brød og to små fisk,« fortalte Andreas ham. »Men sådan en lille smule mad er ikke nok til alle disse mennesker.«

»Hent maden herhen,« sagde Jesus. Så gik Andreas for at finde den lille dreng med madpakken. Da han fortalte drengen, at Jesus gerne ville bede om hans madpakke, var drengen glad for at give sin madpakke til Jesus.

Drengen gav sine fem små brød og to små fisk til Andreas. Måske fulgte han med Andreas for at se, hvad Jesus ville gøre. Da Jesus tog imod madpakken, tror jeg nok, at han smilede til den lille dreng.

Jesus sagde til disciplene, at de skulle få folk til at sætte sig ned i små grupper. Det tog lidt tid, før alle var kommet på plads. Så skyndte disciplene sig tilbage til Jesus. Jeg forestiller mig, at nogle

af dem har tænkt: »Hvad vil Jesus mon gøre med den smule mad?« Så har de nok set ud over den store skare og rystet på hovedet.

Men Jesus vidste, hvad han ville gøre. Han så op til Himmelen og bad sin Fader om at velsigne disse fem små brød og to små fisk. Og det gjorde Gud.

Så skete der noget meget vidunderligt. Jesus brækkede disse små brød og fisk i stykker. Han rakte stykkerne til sine medhjælpere. Medhjælperne bar maden hen til de forskellige grupper af mennesker. Så snart Jesus brød brødet og gav det til disciplene, var der mere brød i hans hænder. Han brød det og gav det til disciplene, og der var mere, og mere, og mere endnu!

Jeg tror, at de alle sammen må have set på Jesus. Jeg er sikker på, at de har undret sig over, om der ville være nok til dem. Men der var masser af mad til alle.

Jeg ville gerne have set den lille dreng, da Jesus fik hans madpakke til at vokse og blive så stor. Jeg tror nok, at hans øjne er blevet større og større. Hans lille madpakke var nok til hele denne store skare mennesker. Og der var også nok at spise til den lille dreng. Men det var ikke det hele. Der blev også noget til overs. Jesus bad sine medhjælpere om at samle alt det op, der var blevet til overs. Ved du, hvor meget de samlede op? Tolv hele kurve fulde! Det var meget mere end den lille drengs madpakke. Og hvad tror du, Jesus gjorde med denne ekstra mad? Han sendte den hjem med folk for at de kunne give det til deres venner. Måske fik den lille dreng også noget med hjem.

Dengang vidste Jesus, hvad disse mennesker behøvede, inden de begyndte at gå hjem. De trængte til mad, og det gav han dem. Han ved også, hvad du og jeg trænger til. Han ved, at vi behøver mad og tøj. Han ved, at vi behøver mødre og fædre, bedstemødre og venner. Derfor giver han os alle disse dejlige ting. Det gør han, fordi han elsker os.

Jesus vil gerne, at vi skal dele de ting, han giver os, med andre. Det er ikke svært at dele vor mad og vort tøj og vore legesager med andre. Men kender du en eller anden lille dreng eller pige, som ikke har en mor eller far? Måske ville Jesus gerne, at du inviterede sådan nogle børn, for at du kunne dele din egen mor med dem, måske i en ferie. Det ville gøre Jesus meget glad.

Vort udenadsvers taler om at dele. Det siger: »Giv, så skal der gives jer.« Det betyder, at når vi deler vor mad, vort tøj og vore legesager med andre, vil Jesus give os mere og mere at dele. Det vil jeg gerne gøre, vil du ikke også?

